

สนทนา มาเลย์

เสนีย์ มะตากะกุล

บทที่ ๕ การสั่งอาหาร (ในร้านอาหาร)

ช. = คนเซิร์ฟอาหาร

ต. = ผู้ที่ต้องการรับประทานอาหาร

๑ (ช) มาโซะ กูโตะ

เชิญ (เข้า) นั่งสิครับ

๑ (ต) อาคอ อापอ มาเตะ

มีอาหารอะไรบ้างครับ

๒ (ช) อาคอ ซาโยโฮ ตมย้า

มีแกงจืด ตมย้า

ซุบอาแย ซุบแอกอ

ซุบไก่ ซุบหาง

คัน ทือลอกอเวง

และ ไข่เจียว

๒ (ต) ซายอเนาะ ซาโยโฮ ซาทู

ผมต้องการแกงจืดหนึ่ง

ซุบอาแย ซาทู คัน ทือลอกอเวง ซาทู

ซุบไก่หนึ่ง และ ไข่เจียวหนึ่ง

๓ (ช) เนาะ อापอ ล่าซี

จะเอาอะไรอีกครับ

๓ (ต) อาคอเกาะ บาแระ มานีส

มีของหวานไหมครับ

๔ (ช) อาคอ บาแระ มีนุุม ซาจอ

มีเพียงแต่เครื่องดื่มเท่านั้น

๕ (ต) อาเมะ โคคาโคลา ซาทู จือโบ

เอาโคคาโคลาหนึ่งขวด

(ก) อธิบายศัพท์

๑ (ช) มาโซะ เข้า

๒ (ต) ซายอ ผม

กูโตะ นั่ง

(กู ๒ ช ประกอบ)

๑ (ต)	อาค่อ	มี	๓ (ซ)	เนาะ	เอา	ต้องกร
	อาปอ	อะไร		ลามี่		อื่น ๆ อีก
	ฆาเตะ	บ้าง	๓ (ค)	อาค่อเกาะ	มี	ใหม่
๒ (ช)	ซาโยไอ	แกงจืด		บาแร	สิ่ง	ของ
	ต้มยำ	ต้มยำ		มานิช		หวาน
	ซุบอาแย	ซุบไก่	๔ (ช)	บาแรมีนุ้ม	เครื่อง	ดื่ม
	ซุบแอกอ	ซุบหาง		ซาจอ	เพียงแต่	เท่านั้น
	กััน	และ	๔ (ค)	อาเมะ	เอา	หยิบ
	คือลอกอแรง	ไข่เจียว		จื่อโบ		ขวด

(ข) ข้อสังเกต

- ๒ (ช) ตมยำ (ต้มยำ) เรียกชื่อเหมือนกัน แต่ต่างกันนิดหน่อยในการออกเสียง (เพราะอาหารชนิดนี้เดิมมาจากที่อื่น)
- ๒ (ค) ซาโยไอ (ผม) จะใช้คำว่า อามอ ก็ได้
- ๓ (ช) บาแร (สิ่งหรือของ) นิยมพูดใน ๔ จังหวัดภาคใต้ ส่วนในมาเลเซียนิยมพูดว่า บันดอ
- ๑ (ค) ฆาเตะ (บ้าง หรือ อื่น ๆ อีก) ในมาเลเซียไม่นิยมพูด ภาษากลางของมาเลย์ จะพูดว่า บือการอ (อย่าง หรือ ชนิด)
- ๔ (ค) จื่อโบ (ขวด) นิยมพูดใน ๔ จังหวัดภาคใต้เท่านั้น ภาษากลางจะพูดว่า บอด้ล

